

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 16ης Φεβρουαρίου 2017*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας — Καταχωρισμένα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα που απεικονίζουν θερμοσυσσωρευτές για θερμαντικά σώματα — Προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Άρθρο 1δ του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Αρχή της αμεροληψίας — Σύνθεση του τμήματος προσφυγών — Λόγος ακυρότητας — Απουσία ατομικού χαρακτήρα — Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Εκτέλεση από το ΕUIPO δικαστικής απόφασεως με την οποία ακυρώνεται απόφαση των τμημάτων προσφυγών του ΕUIPO — Κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη — Ημερομηνία εκτιμήσεως»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-828/14 και T-829/14,

Antrax It Srl, με έδρα τη Resana (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον L. Gazzola, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕUIPO), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον P. Bullock, εν συνεχεία από τους L. Rampini και S. Di Natale,

καθού,

έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΕUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Vasco Group NV, πρώην Vasco Group BVBA, με έδρα το Dilsen (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον J. Haber, δικηγόρο,

με αντικείμενο δύο προσφυγές που ασκήθηκαν κατά των αποφάσεων του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 10ης Οκτωβρίου 2014 (υποθέσεις R 1272/2013-3 και R 1273/2013-3), σχετικά με διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Vasco Group και της Antrax It,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, προεδρεύοντα τμήματος, L. Madise και Z. Csehi (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: A. Lamote, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα των προσφυγών που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Δεκεμβρίου 2014,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως του EUIPO, τα οποία κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 2015,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Απριλίου 2015,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα απαντήσεως που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Ιουνίου 2015,

έχοντας υπόψη την απόφαση της 5ης Αυγούστου 2016 με την οποία αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-828/14 και T-829/14 προς τον σκοπό της διευκόλυνσεως της προφορικής διαδικασίας και της εκδόσεως αποφάσεως που περατώνει τη δίκη,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Οκτωβρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

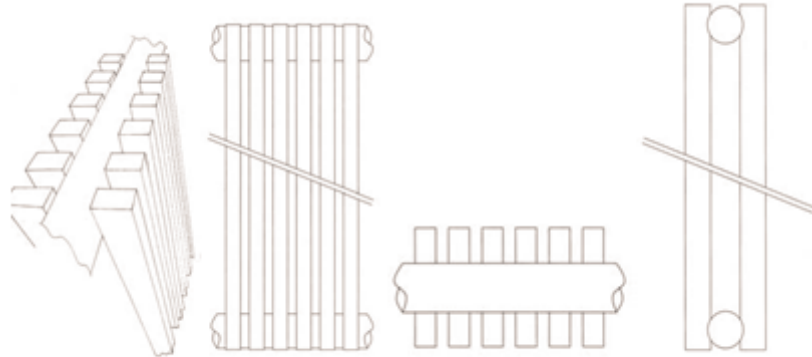
Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

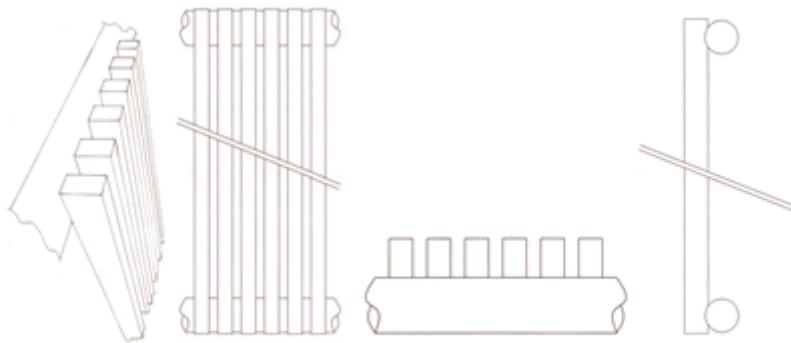
- 1 Η προσφεύγουσα Antrax It Srl είναι δικαιούχος δύο κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων με αριθμούς 000593959-0001 και 000593959-0002, που κατατέθηκαν στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στις 25 Σεπτεμβρίου 2006, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1), και δημοσιεύθηκαν στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων* στις 21 Νοεμβρίου 2006.

2 Τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα απεικονίζονται ως εξής:

— σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 000593959-0001 (προσφυγή T-828/14):

— σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 000593959-0002 (προσφυγή T-829/14):

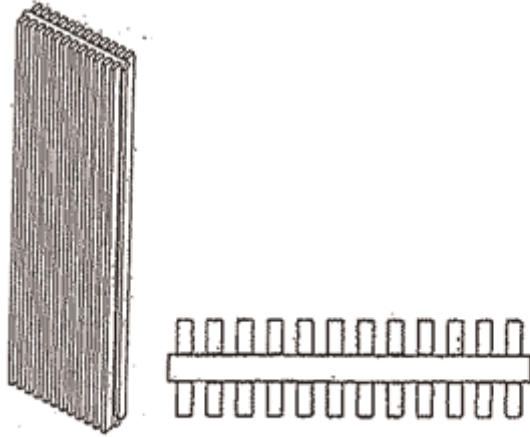

3 Τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα προορίζονταν, σύμφωνα με τη διατύπωση των αιτήσεων καταχωρίσεως, να χρησιμοποιηθούν σε θερμοσυσσωρευτές (modelli di termosifoni) που προορίζονταν να εφαρμοσθούν σε «θερμαντικά σώματα» υπαγόμενα στην κλάση 23.03 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, της 8ης Οκτωβρίου 1968, όπως τροποποιήθηκε.

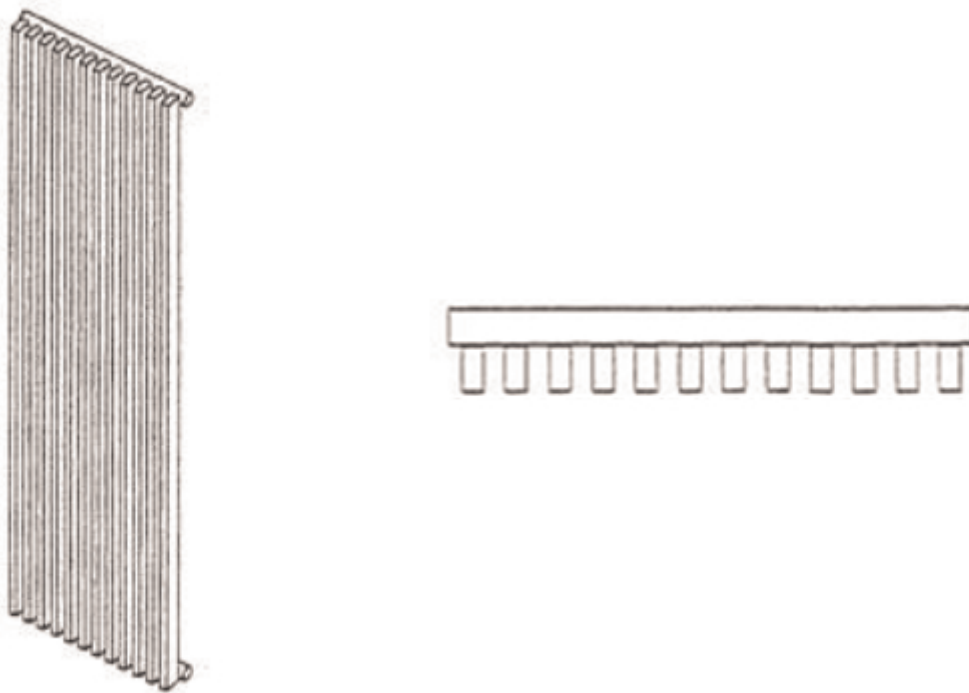
4 Στις 16 Απριλίου 2008, η εταιρία την οποία διαδέχθηκε η παρεμβαίνουσα Vasco Group NV κατέθεσε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει του άρθρου 52 του κανονισμού 6/2002, αιτήσεις για την κήρυξη της ακυρότητας των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Προς στήριξη των αιτήσεών της, η παρεμβαίνουσα επικαλέστηκε τα γερμανικά σχέδια ή υποδείγματα που φέρουν τους αριθμούς 4 και 5 και περιλαμβάνονται στην πολλαπλή καταχώριση με τον αριθμό 40110481.8 η οποία δημοσιεύθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2002 και ισχύει στη Γαλλία, την Ιταλία και την Μπενελούξ ως διεθνές σχέδιο ή υπόδειγμα με τον αριθμό DM/060899.

5 Τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα απεικονίζονται ως εξής:

- προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 5 (το οποίο αντιτάσσεται στην καταχώριση με αριθμό 000593959-0001, που αντιστοιχεί στην προσφυγή στο πλαίσιο της υποθέσεως T-828/14):

- προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 4 (το οποίο αντιτάσσεται στην καταχώριση με αριθμό 000593959-0002, που αντιστοιχεί στην προσφυγή στο πλαίσιο της υποθέσεως T-829/14):

6 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη των εν λόγω αιτήσεων κηρύξεως της ακυρότητας ήταν αυτός

- που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002 και στηρίζεται στο ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις προστασίας των άρθρων 4 έως 9 του εν λόγω κανονισμού.
- 7 Με αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, το τμήμα ακυρώσεων κήρυξε την ακυρότητα των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων λόγω ελλείψεως νεωτερικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002.
 - 8 Στις 27 Νοεμβρίου 2009, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγές ενώπιον του EUIPO κατά των αποφάσεων του τμήματος ακυρώσεων, βάσει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002.
 - 9 Με αποφάσεις της 2ας Νοεμβρίου 2010 (υποθέσεις R 1451/2009-3 και R 1452/2009-3), το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε τις αποφάσεις του τμήματος ακυρώσεων, λόγω μη παραθέσεως επαρκούς αιτιολογίας όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας που αναφέρεται στην έλλειψη νεωτερικού χαρακτήρα, αλλά κήρυξε άκυρα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα λόγω ελλείψεως ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.
 - 10 Στις 11 Φεβρουαρίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγές κατά των αποφάσεων αυτών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
 - 11 Με απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2012, Antrax It κατά ΓΕΕΑ – THC (θερμαντικά σώματα) (T-83/11 και T-84/11, στο εξής: απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2012, EU:T:2012:592), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις αποφάσεις της 2ας Νοεμβρίου 2010 για τον λόγο ότι το επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα σχετικά με την κατάσταση κορεσμού του τομέα αναφοράς δεν εξετάστηκε από το τμήμα προσφυγών. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι τυχόν κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, ως συνέπεια της φερόμενης υπάρξεως άλλων σχεδίων ή υποδειγμάτων θερμοσυσσωρευτών που έχουν τα ίδια συνολικά χαρακτηριστικά με τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα, αποτελούσε στοιχείο κρίσιμο για την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, στο μέτρο που μπορούσε να καταστήσει τον ενημερωμένο χρήστη περισσότερο προσεκτικό ως προς τις διαφορές εσωτερικών αναλογιών μεταξύ των διαφόρων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις αποφάσεις της 2ας Νοεμβρίου 2010 λόγω ελλείψεως αιτιολογίας ως προς το ζήτημα του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη.
 - 12 Μετά την έκδοση της αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2012 (T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592) οι υποθέσεις αναπέμφθηκαν στο EUIPO και έλαβαν, αντιστοίχως, τους αριθμούς R 1272/2013-3 και R 1273/2013-3. Οι υποθέσεις ανατέθηκαν στο τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO.
 - 13 Στις 13 Φεβρουαρίου 2014, ο εισηγητής του τρίτου τμήματος προσφυγών στις δύο υποθέσεις που αναφέρονται στη σκέψη 12 ανωτέρω κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν, εντός προθεσμίας ενός μηνός, τις παρατηρήσεις και τα αποδεικτικά στοιχεία τους σχετικά με την ύπαρξη ή μη καταστάσεως κορεσμού στον τομέα αναφοράς και σχετικά με τη συνολική εντύπωση που δημιουργούσαν στον ενημερωμένο χρήστη τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα.
 - 14 Στις 12 Μαρτίου 2014, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις και αποδεικτικά στοιχεία. Την ίδια ημέρα, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε παρατηρήσεις.
 - 15 Με αποφάσεις της 10ης Οκτωβρίου 2014 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις), το τρίτο τμήμα προσφυγών απέρριψε τις προσφυγές και κήρυξε άκυρα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα.
 - 16 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, όφειλε να αποφανθεί ως προς το ζήτημα του κορεσμού του τομέα ή της αγοράς αναφοράς, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο, με την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2012 (T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592), είχε κρίνει ότι το ζήτημα του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, το οποίο ήταν ικανό να καταστήσει τον ενημερωμένο χρήστη περισσότερο ευαίσθητο στις διαφορές ως

προς τις εσωτερικές αναλογίες μεταξύ των διαφόρων αυτών σχεδίων ή υποδειγμάτων, δεν είχε εξετασθεί δεόντως στο πλαίσιο των προγενέστερων αποφάσεων που ακυρώθηκαν. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι όφειλε να προσδιορίσει εάν, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν και των επιχειρημάτων που προέβαλαν οι ενδιαφερόμενοι, υφίστατο, στον τομέα αναφοράς, κατάσταση κορεσμού συνεπεία της υπάρξεως πλήθους άλλων σχεδίων ή υποδειγμάτων που έχουν τα ίδια συνολικά χαρακτηριστικά με τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα (σημεία 14, 17 έως 19 και 25 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι, εν προκειμένω, ο τομέας που έπρεπε να υποβληθεί στην εν λόγω εξέταση ήταν, ειδικότερα, ο τομέας των θερμοσυσσωρευτών και όχι αυτός των συσκευών θέρμανσης (σημείο 29 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

- 17 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο ενδιαφερόμενος που επικαλείται τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη όφειλε να υποβάλει ένα σύνολο αποδεικτικών στοιχείων σαφές, ακριβές, συνεκτικό και επίκαιρο (σημεία 36, 41 και 50 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, ότι τα υποβληθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία προς απόδειξη της καταστάσεως κορεσμού του τομέα αναφοράς δεν είχαν εξαντλητικό χαρακτήρα, ήταν κακής ποιότητας και θα έπρεπε να είναι περισσότερο συνεκτικά και ακριβή. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι οι συνημμένοι ως παράρτημα στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας της 12ης Μαρτίου 2014 κατάλογοι δεν έφεραν ημερομηνία ή, σε περίπτωση που έφεραν, αντιστοιχούσαν στα έτη 2004 και 2006 (σημεία 41 έως 46 των προσβαλλομένων αποφάσεων).
- 18 Όσον αφορά τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι οι ομοιότητές τους, όσον αφορά τη μορφή και τη διάταξη των θερμοσυσσωρευτών και των σωληνωτών θερμαντήρων χώρου, υπερίσχυαν κατά πολύ των ελάχιστων διαφορών, όσον αφορά το βάθος και τις εσωτερικές αναλογίες, τη σχετική απόσταση μεταξύ των σωλήνων και των αριθμό σωλήνων, οι οποίες απαιτούσαν προσεκτική εξέταση (σημεία 52 έως 62 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα δεν είχαν ειδικό ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 6, του κανονισμού 6/2002, στο μέτρο που η συνολική εντύπωση που προκαλούσαν στον ενημερωμένο χρήστη δεν διέφερε από αυτή που δημιουργούσε η μορφή και η εμφάνιση των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων (σημείο 64 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

Αιτήματα των διαδίκων

- 19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - συνακόλουθα, να κηρύξει έγκυρα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα χωρίς να αναπέμψει τις υποθέσεις ενώπιον του EUIPO·
 - «να διαπιστώσει ότι ανάμεσα στο άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96 και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης υφίσταται σύγκρουση»·
 - να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του EUIPO διαδικασίας.
- 20 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει τις προσφυγές·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 21 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει τις προσφυγές και να κηρύξει άκυρα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Σκεπτικό

- 22 Προς στήριξη των προσφυγών ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Οι λόγοι ακυρώσεως στηρίζονται, πρώτον, και κατ' ουσίαν, σε παράβαση της υποχρέωσης αμεροληψίας που υπέχει το τμήμα προσφυγών βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και σε παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με τον κανονισμό διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ 1996, L 28, σ. 11), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2082/2004 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2004 (ΕΕ 2004, L 360, σ. 8), δεύτερον, σε παράβαση του άρθρου 6 και του άρθρου 61, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, τρίτον, και επικουρικός, σε παράβαση του άρθρου 6 και του άρθρου 63, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού καθώς και σε παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως και, τέταρτον, και έτι επικουρικότερον, σε παράβαση του άρθρου 6 και του άρθρου 62, πρώτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού, σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως.
- 23 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προέβαλε ένα λόγο ακυρώσεως που αφορούσε υπέρβαση, εκ μέρους του EUIPO, της εύλογης διάρκειας.
- 24 Κατά το άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, απαγορεύεται κατά τη διάρκεια της δίκης η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Εντούτοις, ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός [βλ. απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, Moselland κατά ΓΕΕΑ – Renta Siete (DIVINUS), T-214/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:280, σκέψη 69 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο ισχυρισμός που αφορούσε υπέρβαση της εύλογης διάρκειας δεν περιλαμβανόταν στην προσφυγή της, η οποία επικαλείται το άρθρο 41 του Χάρτη μόνον προκειμένου να προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αμεροληψίας του τμήματος προσφυγών.
- 25 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως που αφορά υπέρβαση της εύλογης διάρκειας από το EUIPO πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, όπως υποστήριξε το τελευταίο.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη και του κανονισμού 216/96

- 26 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, προσβολή του δικαιώματός της στην αμερόληπτη εξέταση των υποθέσεών της, κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, και παράβαση του κανονισμού 216/96. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά το άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96.
- 27 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αυτή η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας.

Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας

- 28 Καταρχάς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει και να διαπιστώσει ότι ανάμεσα στο άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96 και το άρθρο 41 του Χάρτη υφίσταται σύγκρουση. Το αίτημα αυτό, στο οποίο αναφέρεται με τα σημεία 19 και 20 των προσφυγών της, αποτελεί και το περιεχόμενο του τρίτου αιτήματος της προσφεύγουσας.
- 29 Το EUIPO υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το εν λόγω αίτημα της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτο, διότι το ζήτημα αυτό δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά μόνον του Δικαστηρίου.
- 30 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών «επιτρέπεται για λόγους αναρμοδιότητας, παράβασης ουσιώδους τύπου, παράβασης της Συνθήκης, του [εν λόγω] κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους ή για κατάχρηση εξουσίας». Εν προκειμένω, από τις προσφυγές που άσκησε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι εφάρμοσε ρύθμιση η οποία είναι παράνομη, καθόσον αντιβαίνει προς τον Χάρτη, ο οποίος, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ, έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες. Με τον τρόπο αυτό, χωρίς πάντως να επικαλείται ρητά το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου, καθόσον ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει το άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96 ανεφάρμοστο στην υπό κρίση διαφορά (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, Kik κατά ΓΕΕΑ, T-120/99, EU:T:2001:189, σκέψη 20).
- 31 Κατά το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, η επίκληση του ανεφάρμοστου πράξης γενικής ισχύος που έχει εκδοθεί από θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι δυνατή για έναν από τους λόγους του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της παραβάσεως της Συνθήκης. Κατά πάγια νομολογία, το εν λόγω άρθρο 277 ΣΛΕΕ αποτελεί έκφραση γενικής αρχής διασφαλίζουσας σε κάθε διάδικο το δικαίωμα να αμφισβητήσει, προκειμένου να επιτύχει την ακύρωση αποφάσεως που τον αφορά άμεσα και ατομικά, το κύρος προγενεστέρων πράξεων θεσμικού οργάνου που αποτελούν τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε περίπτωση που ο εν λόγω διάδικος δεν είχε το δικαίωμα να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΕΚ, ευθεία προσφυγή κατά των πράξεων αυτών των οποίων υφίσταται, έτσι, τις συνέπειες χωρίς να του έχει παρασχεθεί η δυνατότητα να ζητήσει την ακύρωσή τους (απόφαση της 6ης Μαρτίου 1979, 92/78, Simmenthal, EU:C:1979:53, σκέψη 39). Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι ο κανονισμός 6/2002 δεν αναφέρει ρητά την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας ως παρεμπίπτον μέσο έννομης προστασίας το οποίο οι πολίτες μπορούν να χρησιμοποιούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, όταν ζητούν την ακύρωση ή την αναθεώρηση αποφάσεως ενός τμήματος προσφυγών του EUIPO, δεν τους εμποδίζει να προβάλουν την ένσταση αυτή στο πλαίσιο μιας τέτοιας προσφυγής. Το εν λόγω δικαίωμα απορρέει από τη γενική αρχή που συνάγεται από την προαναφερθείσα νομολογία (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, Kik κατά ΓΕΕΑ, T-120/99, EU:T:2001:189, σκέψη 21).
- 32 Παρατηρείται ότι το επιχείρημα του EUIPO κατά το οποίο το Δικαστήριο είναι μόνο αρμόδιο για την κήρυξη πράξεων αντίθετων προς το δίκαιο της Ένωσης οφείλεται, στην πραγματικότητα, σε σύγχυση με την αποκλειστική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου όσον αφορά τα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την εκτίμηση του κύρους πράξεως κατά την έννοια του άρθρου 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Στην προκειμένη περίπτωση, ωστόσο, δεν πρόκειται για ερώτημα το οποίο υποβάλλεται από δικαστήριο κράτους μέλους στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου.
- 33 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του EUIPO ότι το αίτημα αυτό της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτο.

- 34 Επί της ουσίας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96, καθόσον δεν επιβάλλει υποχρέωση τροποποίησης της σύνθεσης του τμήματος προσφυγών σε περίπτωση αναπομπής της προσφυγής, κατόπιν ακύρωσης μιας απόφασης, ενώπιον του τμήματος που είχε προηγουμένως εκδώσει την απόφαση, αντιβαίνει στην κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη υποχρέωση αμεροληψίας.
- 35 Το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, σχετικά με το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως, προβλέπει ότι κάθε πρόσωπο έχει «δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεων του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης».
- 36 Το άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96, όπως τροποποιήθηκε, έχει ως εξής:
- «1. Εάν [...] τα μέτρα για την εκτέλεση μιας απόφασης του Δικαστηρίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] η οποία ακυρώνει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση ενός τμήματος προσφυγών ή του τμήματος μείζονος σύνθεσης περιλαμβάνουν νέα εξέταση, από τα τμήματα προσφυγών, της υπόθεσης που αποτέλεσε το αντικείμενο της εν λόγω απόφασης, το προεδρείο αποφασίζει εάν η υπόθεση θα αναπεμφθεί στο τμήμα που εξέδωσε την απόφαση που ακυρώθηκε, εάν θα παραπεμφθεί σε άλλο τμήμα, ή στο τμήμα μείζονος σύνθεσης.
2. Όταν η υπόθεση παραπέμπεται σε άλλο τμήμα, δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στη σύνθεση του τμήματος αυτού κανένα από τα μέλη που συμμετείχαν στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Η τελευταία αυτή διάταξη δεν ισχύει όταν η υπόθεση παραπέμπεται στο τμήμα μείζονος σύνθεσης.»
- 37 Από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως δεν προκύπτει ότι, όταν η υπόθεση αναπέμπεται στο τμήμα προσφυγών που εξέδωσε κατά το παρελθόν την απόφαση που ακυρώθηκε, το προεδρείο οφείλει να ορίσει τη σύνθεση του τμήματος προσφυγών κατά τρόπον ώστε να μην περιλαμβάνει κανένα από τα μέλη που συμμετείχαν στη λήψη της προγενέστερης απόφασης.
- 38 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η διαδικασία ενώπιον των τμημάτων προσφυγών του EUIPO δεν έχει δικαιοδοτικό αλλά διοικητικό χαρακτήρα [βλ. απόφαση της 20ής Απριλίου 2005, Krüger κατά ΓΕΕΑ – Calpis (CALPICO), T-273/02, EU:T:2005:134, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 39 Το Γενικό Δικαστήριο, πάντως, έχει κρίνει ότι ουδείς κανόνας δικαίου και ουδεμία αρχή αντιτίθεται στο να αναθέτει η διοίκηση στους ίδιους υπαλλήλους την εκ νέου εξέταση μιας υποθέσεως, η οποία διενεργείται σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης με την οποία ακυρώθηκε απόφαση, και ότι δεν είναι δυνατό να αναχθεί σε γενική αρχή απορρέουσα από το καθήκον αμεροληψίας το να έχει μια διοικητική ή δικαστική αρχή την υποχρέωση να παραπέμψει την υπόθεση σε άλλη αρχή ή σε όργανο της αρχής αυτής με διαφορετική σύνθεση (βλ., υπό την έννοια αυτή, όσον αφορά την εξέταση μιας περιπτώσεως από ένα διοικητικό όργανο, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, Schneider Electric κατά Επιτροπής, T-351/03, EU:T:2007:212, σκέψεις 185 έως 188 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία του ΕΔΔΑ, και, όσον αφορά τη σύνθεση δικαστικού σχηματισμού, απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψεις 51 έως 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία του ΕΔΔΑ).
- 40 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αναπομπή από το προεδρείο, σύμφωνα με το άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96, μιας υποθέσεως, κατόπιν ακύρωσης, στο ίδιο τμήμα προσφυγών με εκείνο που είχε εκδώσει στο παρελθόν την απόφαση, χωρίς το προεδρείο να υποχρεούται να ορίσει διαφορετική σύνθεση του εν λόγω τμήματος, δεν παραβιάζει την κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη υποχρέωση αμεροληψίας της διοικήσεως.
- 41 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας και, συνακόλουθα, το τρίτο αίτημα της προσφεύγουσας.

Επί της παραβάσεως του κανονισμού 216/96 και της παραβιάσεως της υποχρέωσης αμεροληψίας του τμήματος προσφυγών

- 42 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης προσβολή του δικαιώματός της στην αμερόληπτη εξέταση των υποθέσεων της κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη και, σιωπηρώς, παράβαση του κανονισμού 216/96. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι οι υποθέσεις αναπέμφθηκαν στο ίδιο τμήμα προσφυγών, στη σύνθεση του οποίου μετείχε ειδικότερα ένα από τα μέλη του τμήματος προσφυγών που είχε εκδώσει τις αποφάσεις οι οποίες ακυρώθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο, δεύτερον, ότι οι υπό κρίση υποθέσεις θα έπρεπε να έχουν παραπεμφθεί σε τμήμα με διευρυμένη σύνθεση όπως επιτρεπόταν από τους κανόνες του EUIPO και, τρίτον, ότι το τμήμα προσφυγών δεν ήταν, τουλάχιστον, υποκειμενικά αμερόληπτο.
- 43 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά. Όσον αφορά την αναπομπή των υποθέσεων στο τμήμα προσφυγών που είχε εκδώσει, με εν μέρει την ίδια σύνθεση, τις ακυρωθείσες αποφάσεις, το EUIPO υπογραμμίζει, καταρχάς, ότι η αναπομπή αυτή προβλέπεται από το άρθρο 1δ του κανονισμού 216/96, εν συνεχεία, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αμφισβητήσει ενώπιον του EUIPO την εκ νέου ανάθεση των προσφυγών στο ίδιο τμήμα προσφυγών και, τέλος, ότι μόνον όταν η υπόθεση παραπέμπεται σε άλλο τμήμα προσφυγών δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στη σύνθεση αυτού κανένα από τα μέλη που συμμετείχαν στη λήψη της ακυρωθείσας αποφάσεως. Όσον αφορά τη σκοπιμότητα αναθέσεως της υποθέσεως στο τμήμα μείζονος συνθέσεως κατόπιν εκδόσεως της ακυρωτικής αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το EUIPO υποστηρίζει ότι δεν πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις που προβλέπονται προς τούτο από το άρθρο 1β, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 216/96.
- 44 Πρώτον, οι αιτιάσεις που αφορούν το γεγονός ότι οι υποθέσεις αναπέμφθηκαν από το προεδρείο στο ίδιο τμήμα προσφυγών που είχε εκδώσει τις αποφάσεις οι οποίες ακυρώθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να απορριφθούν. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 36 και 37 ανωτέρω, στο μέτρο που το προεδρείο αποφάσισε να αναπέμψει τις υποθέσεις στο ίδιο τμήμα προσφυγών, ουδεμία υποχρέωση υπείχε από τον κανονισμό 216/96 να ορίσει διαφορετική σύνθεση του εν λόγω τμήματος. Επιπροσθέτως, από τις σκέψεις 38 έως 40 ανωτέρω προκύπτει ότι ουδεμία παράβαση της κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη υποχρέωσης αμεροληψίας στοιχειοθετείται από το γεγονός και μόνον ότι οι υποθέσεις αναπέμπονται σε μια οντότητα στη σύνθεση της οποίας μετέχουν, εν μέρει, υπάλληλοι οι οποίοι είχαν ήδη εξετάσει τις υποθέσεις αυτές.
- 45 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το προεδρείο όφειλε να παραπέμψει τις υποθέσεις ενώπιον του τμήματος μείζονος συνθέσεως, πρέπει να υπομνησθούν οι λόγοι οι οποίοι, κατά τον κανονισμό 216/96, δικαιολογούν την εκ μέρους του προεδρείου παραπομπή στο τμήμα μείζονος συνθέσεως.
- 46 Κατά το άρθρο 1β, παράγραφος 3, του κανονισμού 216/96, «[τ]ο προεδρείο, μετά από πρόταση του προέδρου των τμημάτων προσφυγών η οποία υποβάλλεται με δική του πρωτοβουλία ή μετά από αίτηση μέλους του προεδρείου, μπορεί να παραπέμψει στο τμήμα μείζονος σύνθεσης μια υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί ένα τμήμα [προσφυγών], όταν εκτιμά ότι η νομική δυσκολία, η σημασία ή οι ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης το δικαιολογούν, ιδίως όταν τα τμήματα προσφυγών έχουν εκδώσει αποκλίνουσες αποφάσεις για νομικό ζήτημα το οποίο εγείρει η εν λόγω υπόθεση». Η παράγραφος 1 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι ένα τμήμα προσφυγών μπορεί, βάσει των ίδιων κριτηρίων, να παραπέμψει στο τμήμα μείζονος συνθέσεως μια υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.
- 47 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 1β, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 1δ, παράγραφος 1, του κανονισμού 216/96, η παραπομπή στο τμήμα μείζονος συνθέσεως αποτελεί δυνατότητα η οποία αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια του προεδρείου και ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, πληρούνταν οι προϋποθέσεις τόσο του άρθρου 1β, παράγραφος 3, όσο και του άρθρου 1β, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού οι οποίες

δικαιολογούν την παραπομπή στο τμήμα μείζονος συνθέσεως. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει απλώς τη «σημασία της αποφάσεως υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων του Γενικού Δικαστηρίου» και τον «αριθμό των διαφορών σχετικά με το θέμα αυτό», χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις αναφορικά με την προβαλλόμενη σημασία της υποθέσεως. Το γεγονός ότι με την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2012 (Τ-83/11 και Τ-84/11, ΕΥ:Τ:2012:592) ακυρώθηκαν οι αποφάσεις της 2ας Νοεμβρίου 2010 λόγω ελλείψεως αιτιολογίας σε σχέση με το ζήτημα του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν αποτελεί ένδειξη περί της νομικής δυσκολίας, της σημασίας ή των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως που δικαιολογούν την παραπομπή στο τμήμα μείζονος συνθέσεως. Επομένως, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί εάν η προβαλλόμενη πλημμέλεια θα μπορούσε να δικαιολογήσει την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, εν πάση περιπτώσει ουδείς λόγος υφίστατο, εν προκειμένω, ο οποίος να δικαιολογεί την παραπομπή των υποθέσεων στο τμήμα μείζονος συνθέσεως.

- 48 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα που στηρίζεται στη φερόμενη έλλειψη υποκειμενικής αμεροληψίας, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κανένα επιχείρημα σχετικό με οποιαδήποτε προσωπική μεροληψία ενός ή περισσότερων μελών του τμήματος προσφυγών.
- 49 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 6 και του άρθρου 61, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002

- 50 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επιδιώκει να αποδείξει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλματα κατά την εκτίμηση των αποδείξεων σχετικά με τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη και, συνακόλουθα, με τον ατομικό χαρακτήρα των σχεδίων ή υποδειγμάτων κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, το τμήμα προσφυγών παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 61, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού «να [λάβει] τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση» της αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2012 (Τ-83/11 και Τ-84/11, ΕΥ:Τ:2012:592).
- 51 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά.
- 52 Από το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι ο ατομικός χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται, στην περίπτωση καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, υπό το πρίσμα της συνολικής εντύπωσης που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη. Η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη πρέπει να είναι διαφορετική από εκείνη που προκαλεί οποιοδήποτε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει διατεθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση ή, εάν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας. Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι, για την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.
- 53 Όπως προκύπτει από τη νομολογία, ο ατομικός χαρακτήρας ενός σχεδίου ή υποδείγματος προκύπτει από τη διαφορετική συνολική εντύπωση ή την εντύπωση «καινοφανούς» που αυτό δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη σε σχέση με οποιοδήποτε προγενέστερο από το σύνολο των υπαρχόντων σχεδίων ή υποδειγμάτων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη διαφορές οι οποίες, καίτοι υπερβαίνουν επουσιώδεις λεπτομέρειες, δεν είναι πάντως αρκετά έντονες ώστε να επηρεάσουν την εν λόγω συνολική εντύπωση, αλλά λαμβανομένων υπόψη των διαφορών οι οποίες είναι αρκετά έντονες ώστε να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση [βλ. απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, Budziewska κατά ΓΕΕΑ – Puma (Αιλουροειδές που αναπηδά), Τ-666/11, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2013:584, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 54 Κατά την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος σε σχέση με οποιοδήποτε προγενέστερο από το σύνολο των υπάρχοντων σχεδίων ή υποδειγμάτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η φύση του προϊόντος στο οποίο έχει εφαρμοσθεί ή ενσωματωθεί το σχέδιο ή το υπόδειγμα και, ιδίως, ο βιομηχανικός κλάδος στον οποίο εντάσσεται (αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού 6/2002), ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του προσβαλλόμενου σχεδίου ή υποδείγματος, τυχόν κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη που μπορεί να καταστήσει τον ενημερωμένο χρήστη περισσότερο προσεκτικό ως προς τις διαφορές μεταξύ των συγκρινόμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιείται το επίμαχο προϊόν, ειδικότερα σε σχέση με τους χειρισμούς που ενεργούνται συνήθως κατά τη χρήση του (βλ. απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, Αιλουροειδές που αναπηδά, T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 55 Ο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, καίτοι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιορίζει την ελευθερία του δημιουργού, μπορεί πάντως, εφόσον αποδεικνύεται, να καταστήσει τον ενημερωμένο χρήστη περισσότερο προσεκτικό όσον αφορά τις διαφορές ως προς τις λεπτομέρειες μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, ένα σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να έχει ατομικό χαρακτήρα λόγω χαρακτηριστικών τα οποία, ελλείψει του κορεσμού, δεν θα ήταν ικανά να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 12ης Μαρτίου 2014, Tubes Radiatori κατά ΓΕΕΑ – Antrax It (Σώμα καλοριφέρ), T-315/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:115, σκέψη 87 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 29ης Οκτωβρίου 2015, Roca Sanitario κατά ΓΕΕΑ – Villeroy & Boch (Μονή μπαταρία νιπτήρα), T-334/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:817, σκέψη 83].
- 56 Κατά την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη η άποψη του ενημερωμένου χρήστη. Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, ως ενημερωμένος χρήστης θεωρείται ένα πρόσωπο το οποίο επιδεικνύει ιδιαίτερη προσοχή και διαθέτει ορισμένη γνώση της προγενέστερης τεχνολογικής εξελίξεως, δηλαδή των μέχρι τούδε υφισταμένων σχεδίων ή υποδειγμάτων που αφορούν το επίμαχο προϊόν και τα οποία είχαν κυκλοφορήσει μέχρι την ημερομηνία καταχώρισεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος [αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010, Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ – PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως), T-9/07, EU:T:2010:96, σκέψη 62, της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Kwang Yang Motor κατά ΓΕΕΑ – Honda Giken Kogyo (Κινητήρας εσωτερικής καύσεως), T-11/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:447, σκέψη 23, και της 6ης Ιουνίου 2013, Kastenholtz κατά ΓΕΕΑ – Qwatchme (Πλάκες ρολογιών), T-68/11, EU:T:2013:298, σκέψη 57].
- 57 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών όρισε ως ενημερωμένο χρήστη αυτόν ο οποίος αγοράζει θερμαντικά σώματα προκειμένου να τα εγκαταστήσει στην κατοικία του και ο οποίος, χωρίς να είναι ειδικός στο βιομηχανικό σχέδιο όπως θα ήταν ένας αρχιτέκτονας ή ένας διακοσμητής εσωτερικών χώρων, γνωρίζει τι προσφέρει η αγορά, τις τάσεις, τη μόδα και τα βασικά χαρακτηριστικά του προϊόντος. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, ορθώς, ότι ο ορισμός αυτός είχε επιβεβαιωθεί με τις σκέψεις 41 και 42 της αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2012 (T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592). Εν πάση περιπτώσει, ο ορισμός αυτός δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους.
- 58 Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, δεδομένου ότι δεν υφίστατο κανένας ιδιαίτερος περιορισμός τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως, ο δημιουργός μπορούσε να επιλέξει μεταξύ ενός εκτεταμένου φάσματος διαφορετικών μορφών όσον αφορά τη διατομή των σωλήνων και τον τύπο των συλλεκτών. Το τμήμα προσφυγών έκρινε επίσης, ορθώς, ότι η εκτίμηση ότι ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού δεν περιοριζόταν εν προκειμένω είχε επιβεβαιωθεί με τις σκέψεις 46 έως 52 της αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2012 (T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592).
- 59 Προς στήριξη του δεύτερου λόγου της προσφυγής της, ο οποίος αντλείται από σφάλματα στα οποία υπέπεσε το τμήμα προσφυγών κατά την εκτίμηση των αποδείξεων σχετικά με τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο αιτιάσεις. Με την

πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα σχετικά με το χρονικό σημείο της υπάρξεως κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, καθόσον έλαβε ως σημείο αναφοράς την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, ήτοι τον Οκτώβριο 2014, ενώ όφειλε να προβεί στην εκτίμηση αυτή με αναφορά στο χρονικό σημείο της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, ήτοι τον Σεπτέμβριο 2006. Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι δεν ήταν «επίκαιρα» τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη που η προσφεύγουσα προσκόμισε ως παράρτημα των από 12 Μαρτίου 2014 παρατηρήσεων της και τα οποία αναφέρονταν στην περίοδο καταχωρίσεως (μεταξύ 2004 και 2006). Το σφάλμα αυτό προκύπτει επίσης από τη χρήση του ενεστώτα στις προσβαλλόμενες αποφάσεις καθώς και από διάφορες αναφορές στην «ενεστώσα» κατάσταση του τομέα αναφοράς.

- 60 Το EUIPO αμφισβητεί ότι η ανάλυση του κορεσμένου χαρακτήρα του οικείου τομέα πραγματοποιήθηκε κατά την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Εξάλλου, θεωρεί ότι, ακόμη και στην περίπτωση αυτή, στο μέτρο που οι αποδείξεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα ήταν ανεπαρκείς για να αποδειχθεί ο κορεσμός του οικείου τομέα κατά την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, ήταν κατά μείζονα λόγο ανεπαρκείς προκειμένου επίσης να αποδειχθεί ο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, δεδομένου ότι θα ήταν παράλογο να γίνει δεκτό ότι ένας τομέας κορεσμένος κατά το παρελθόν έπαυσε να είναι κορεσμένος στη συνέχεια.
- 61 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2012 (T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592), η έννοια του κορεσμού στον τομέα αναφοράς δεν μπορούσε, εν προκειμένω, ούτε να προβληθεί ούτε να θεωρηθεί αποδειχθείσα a priori και κατά τρόπο συνοπτικό, όπως είχε συμβεί ορισμένες φορές στο παρελθόν. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας και της κρισιμότητας του νομικού κανόνα περί κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη και προκειμένου να διαπιστωθεί εάν συγκεκριμένο σχέδιο ή υπόδειγμα είχε ατομικό χαρακτήρα, ο διάδικος που επικαλούνταν τον κανόνα αυτό, ήτοι η προσφεύγουσα, ήταν αναγκαίο να προσκομίσει σαφή, ακριβή και συνεκτικά αποδεικτικά στοιχεία. Στη σκέψη 41 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών πρόσθεσε ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία έπρεπε επίσης να είναι «επίκαιρα». Υπενθύμισε ότι, προς τον σκοπό αυτό, έθεσε στους διαδίκους νέα προθεσμία προκειμένου να εκθέσουν τα επιχειρήματά τους και να προσκομίσουν τα αποδεικτικά στοιχεία τους σε σχέση με το ζήτημα αυτό. Το τμήμα προσφυγών θεώρησε, ειδικότερα, ότι τα έγγραφα που η προσφεύγουσα κατέθεσε ως παράρτημα των από 12 Μαρτίου 2014 παρατηρήσεών της, ήτοι τα αποσπάσματα ενός από τους καταλόγους της, τα αποσπάσματα ενός καταλόγου της παρεμβαίνουσας, τα αποσπάσματα που προέρχονταν από πέντε καταλόγους άλλων επιχειρήσεων του οικείου κλάδου (Tubes, Tubor, The Radiator Company, Metalform και Rondra) και μια εικόνα στην οποία αντιπαραβάλλονταν ένα θερμαντικό σώμα το οποίο είχε παραχθεί σύμφωνα με ένα από τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα και ένα από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, δεν είχαν εξαντλητικό χαρακτήρα, στο μέτρο που τα αποσπάσματα των καταλόγων παρουσίαζαν ορισμένα μόνον υποδείγματα θερμαντικών σωμάτων τα οποία πρότειναν πέντε μόνον κατασκευαστές, χωρίς ωστόσο να παρουσιάζουν ολόκληρο το φάσμα προϊόντων που προσέφεραν οι συγκεκριμένοι ή άλλοι κατασκευαστές. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών τόνισε την ιδιαίτερως κακή ποιότητα ορισμένων αναπαραστάσεων θερμαντικών σωμάτων, γεγονός που είχε ως συνέπεια να μην είναι σε θέση να αξιολογήσει ορθώς τις γραμμές και τα περιγράμματά τους και εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι οι εικόνες αυτές προέρχονταν από καταλόγους και όχι από καταχωρίσεις σχεδίων ή υποδειγμάτων. Τέλος, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε, στη σκέψη 46 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι οι επίμαχοι κατάλογοι δεν έφεραν ημερομηνία ή ότι, ακόμη και στην περίπτωση που έφεραν, αντιστοιχούσαν στα έτη 2004 και 2006. Το τμήμα προσφυγών πρόσθεσε ότι η απόδειξη περί υπάρξεως υπεραφθονίας στον τομέα αναφοράς θα έπρεπε να έχει στηριχθεί σε περισσότερο συνεκτικά και ακριβή αποδεικτικά μέσα, όπως, για παράδειγμα, άλλους καταλόγους και αποδεικτικά έγγραφα σχετικά με τα προϊόντα που προσφέρονται από ένα μεγάλο αριθμό ανταγωνιστριών επιχειρήσεων, δηλώσεις ειδικών του κλάδου, δηλώσεις οργάνωσης κατασκευαστών και καταναλωτών,

καταλόγους και τιμοκαταλόγους μεγάλων διανομέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα αναφοράς και, τέλος, έρευνες και μελέτες σχετικές με τον οικείο τομέα από τρίτες εταιρίες. Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα ήταν όλα ανεπαρκή προκειμένου να προσδιοριστεί ο βαθμός κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη και, ακόμη περισσότερο, προκειμένου να εξακριβωθεί η αλήθεια του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι ο τομέας αναφοράς ήταν κορεσμένος. Το τμήμα προσφυγών πρόσθεσε ότι ορισμένα από τα σχέδια ή υποδείγματα που αναπαριστώνται στα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία διέφεραν ακόμη και οπτικά από τα λοιπά παραδείγματα που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.

- 62 Όσον αφορά προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO σχετικές με τον κορεσμό του επίμαχου τομέα, μεταξύ των οποίων, ειδικότερα, η απόφαση της 17ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 976/2007-3) στην οποία το ίδιο τμήμα προσφυγών είχε αναφέρει ότι ήταν «παγκοίμως γνωστό» ότι ο τομέας των θερμαντικών σωμάτων (radiatori per riscaldamento) ήταν κορεσμένος, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι οι προγενέστερες αποφάσεις του συνιστούσαν επαρκή ένδειξη μόνον εφόσον επιρρωννύονταν από έγγραφα που παρουσιάζουν, χωρίς περιθώριο αμφιβολίας, «την κατάσταση των πραγμάτων ως έχει», κάτι το οποίο δεν συνέβαινε εν προκειμένω.
- 63 Καταρχάς, από τη νομολογία προκύπτει ότι η ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος συνιστά, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να εξετάζεται ο ατομικός χαρακτήρας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος και να αποδεικνύεται ο τυχόν κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2015, Μονή μπαταρία νιπτήρα, T-334/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:817, σκέψη 87). Τούτο εξάλλου δεν αμφισβητείται από το EUIPO.
- 64 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα σχετικά με την ημερομηνία εκτίμησης της τυχόν υπάρξεως κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Το τμήμα προσφυγών ανέφερε, στο σημείο 46 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι οι κατάλογοι που προσκόμισε η προσφεύγουσα, οσάκις έφεραν ημερομηνία, «αντιστοιχούσαν στα έτη 2004 και 2006» (η απόδοση στην ιταλική γλώσσα των προσβαλλομένων αποφάσεων έχει ως εξής: «Infine, occorre anche sottolineare che i cataloghi in questione sono non datati, o che quando presentano data, essi corrispondono agli anni 2004 e 2006»), διατύπωση που υποδήλωνε ότι τα εν λόγω έτη δεν ήταν κρίσιμα για την εκτίμηση της υπάρξεως κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Ωστόσο, ο κατάλογος του 2006, τουλάχιστον, αντιστοιχεί στο έτος καταχώρισεως των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων και, επομένως, ήταν κρίσιμος για την εκτίμηση του κατά πόσον υφίστατο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι το τμήμα προσφυγών, στο σημείο 41 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ανέφερε ότι «λαμβάνομένης υπόψη της σημασίας του εν λόγω παράγοντα [ήτοι του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη], η συνδρομή του ουδόλως μπορ[ούσε] να συναχθεί επί τη βάσει τεκμηρίων και [έπρεπε] να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα ενός συνόλου αποδεικτικών στοιχείων τα οποία να είναι σαφή, ακριβή, συνεκτικά και επίκαιρα», διατύπωση που υποδηλώνει ότι ανέλυε την ύπαρξη κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Τούτο επιρρωννύεται από το σημείο 49 των προσβαλλομένων αποφάσεων, στο οποίο το τμήμα προσφυγών επισήμανε τα εξής:

«[ο]ι προγενέστερες αποφάσεις [του 2007 και του 2008] που εκδόθηκαν από [το EUIPO] σχετικά με τον κορεσμό του τομέα αναφοράς και τις οποίες επικαλείται η δικαιούχος δεν συνιστούν επαρκή ένδειξη, εάν δεν επιρρωννύονται από έγγραφα τα οποία να παρουσιάζουν, χωρίς περιθώριο αμφιβολίας, την κατάσταση των πραγμάτων ως έχει [...]».

- 65 Στο πλαίσιο αυτό, η φράση «κατάσταση των πραγμάτων ως έχει» δεν μπορεί να αναφέρεται στο 2006.

- 66 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διαπιστώνεται, επομένως, ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε κατά πόσον υφίστατο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη με αναφορά σε εσφαλμένη ημερομηνία. Αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει το EUIPO, οι διάφορες αναφορές στην κατάσταση των πραγμάτων ως έχει που μνημονεύονται στη σκέψη 64 ανωτέρω, το γεγονός ότι οι κατάλογοι του 2004 και του 2006 θεωρήθηκαν ότι δεν αναφέρονται στη σωστή περίοδο, καθώς και η χρήση του ενεστώτα στα κρίσιμα σημεία των προσβαλλομένων αποφάσεων, αποτελούν στοιχεία τα οποία, στο σύνολό τους, είναι επαρκή, εν προκειμένω, για να αποδειχθεί ότι υφίσταται τέτοιο σφάλμα.
- 67 Επιπροσθέτως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του EUIPO με το οποίο προβάλλεται, κατ' ουσίαν, ότι στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι ο τομέας δεν ήταν κορεσμένος κατά την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, δεν μπορούσε να είναι κορεσμένος οκτώ χρόνια πριν, διότι θα ήταν παράλογο να γίνει δεκτό ότι ένας τομέας ο οποίος ήταν κορεσμένος κατά το παρελθόν έπαυσε να είναι κορεσμένος στη συνέχεια. Πρώτον, είναι εσφαλμένο ότι το τμήμα προσφυγών, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, έκρινε ότι ο τομέας αναφοράς δεν ήταν κορεσμένος κατά την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Το τμήμα προσφυγών έκρινε απλώς ότι ο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν είχε αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμον κατά την ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Δεύτερον, το επιχείρημα αυτό συνιστά απλή εικασία η οποία δεν τεκμηριώνεται, στο μέτρο που το EUIPO δεν διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους ο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν θα μπορούσε να μεταβληθεί σε ένα διάστημα οκτώ ετών.
- 68 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το τμήμα προσφυγών δεν είναι ικανό να επιφέρει την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 69 Πράγματι, μολονότι το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι οι κατάλογοι του 2004 και του 2006 δεν αναφέρονταν στα κρίσιμα για την εκτίμησή του έτη, πάντως τους εξέτασε και, με βάση άλλα ουσιαστικά στοιχεία, διαπίστωσε ότι ήταν ανεπαρκείς προς απόδειξη του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 40 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι τα αποσπάσματα των καταλόγων του 2004 (Tubor) και του 2006 (The Radiator Company) ήταν ανεπαρκή από την άποψη του αριθμού εμφανιζόμενων υποδειγμάτων και δεν παρουσίαζαν ολόκληρο το φάσμα των προϊόντων που προσέφεραν οι εν λόγω κατασκευαστές (δύο υποδείγματα στον κατάλογο της Tubor, τρία υποδείγματα στον κατάλογο της The Radiator Company) και ότι οι εικόνες του καταλόγου του 2006 της The Radiator Company (υποδείγματα Volcano και Volcano Verticale) ήταν κακής ποιότητας. Εξάλλου, η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι τα υποβληθέντα αποσπάσματα καταλόγων αφορούσαν μόνον πέντε κατασκευαστές λάμβανε δεόντως υπόψη τους καταλόγους του 2004 και του 2006. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η απόδειξη θα έπρεπε να έχει στηριχθεί σε περισσότερο συνεκτικά και ακριβή αποδεικτικά στοιχεία, όπως, για παράδειγμα, άλλους καταλόγους και έγγραφα σχετικά με τα προϊόντα που προσφέρει ένας μεγάλος αριθμός ανταγωνιστριών επιχειρήσεων, δηλώσεις ειδικών του κλάδου, δηλώσεις οργανώσεων κατασκευαστών και καταναλωτών, καταλόγους και τιμοκαταλόγους μεγάλων διανομέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα αναφοράς και, τέλος, έρευνες και μελέτες σχετικά με τον οικείο τομέα που έχουν πραγματοποιήσει τρίτες εταιρίες, πλην όμως η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει μερικές μόνον απεικονίσεις οι οποίες προέρχονταν από πέντε καταλόγους επιχειρήσεων που κατασκευάζουν θερμαντικά σώματα. Επιπροσθέτως, στο σημείο 44 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι ορισμένα σχέδια ή υποδείγματα των καταλόγων διέφεραν οπτικά από τα λοιπά παραδείγματα των οποίων έγινε επίκληση, ιδίως από ορισμένα τα οποία περιλαμβάνονταν στον κατάλογο του 2006 της The Radiator Company, υποδηλώνοντας με τον τρόπο αυτό ότι τα εν λόγω παραδείγματα δεν ήταν κατάλληλα προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη υποδειγμάτων τα οποία να ομοιάζουν πολύ με τα επίδικα και, επομένως, η ύπαρξη κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Οι εκτιμήσεις αυτές σχετικά με τον ανεπαρκή αριθμό και τον μη πρόσφορο χαρακτήρα των αποδεικτικών στοιχείων ισχύουν και ως προς την εκτίμηση του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων.

- 70 Ως εκ τούτου, διαπιστώνεται, σε τελική ανάλυση, ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούσαν την κρίσιμη περίοδο για την εκτίμηση του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη (ιδίως τα αποδεικτικά στοιχεία του 2006) ήταν ανεπαρκή από άποψη αριθμού, ποιότητας και καταλληλότητας.
- 71 Κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 72 Με τη δεύτερη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον κορεσμό της αγοράς τα οποία αυτή είχε προσκομίσει ήδη στο πλαίσιο των προγενέστερων διαδικασιών ενώπιον του EUIPO που είχαν οδηγήσει στην έκδοση των αποφάσεων της 2ας Νοεμβρίου 2010.
- 73 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι μετά την έκδοση της απόφασης της 13ης Νοεμβρίου 2012 (T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592), ο εισηγητής κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν όλα τα αποδεικτικά στοιχεία και τις παρατηρήσεις που επιθυμούσαν σχετικά με το ζήτημα του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Η προσφεύγουσα κατέθεσε παρατηρήσεις και αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με το εν λόγω ζήτημα στις 12 Μαρτίου 2014. Τα συνημμένα ως παράρτημα στις από 12 Μαρτίου 2014 παρατηρήσεις της προσφεύγουσας αποδεικτικά αυτά στοιχεία απαριθμούνται δεόντως στο σημείο 39 των προσβαλλομένων αποφάσεων. Το τμήμα προσφυγών αναφέρθηκε επίσης στις προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO σχετικά με το ζήτημα αυτό, στα σημεία 48 έως 51 των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 74 Επισημαίνεται ότι τα έγγραφα που μνημονεύονται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν είναι τα μόνα τα οποία εξέτασε το τμήμα προσφυγών, στο μέτρο που το σημείο 39 των προσβαλλομένων αποφάσεων αρχίζει με τη λέξη «[ε]ιδικότερα» η οποία υποδηλώνει ότι ο κατάλογος που ακολουθεί των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα εγγράφων σχετικά με τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν είχε εξαντλητικό χαρακτήρα και ότι η ανάλυση του τμήματος προσφυγών στηρίχθηκε σε ένα ευρύτερο σύνολο εγγράφων. Συναφώς, παρατηρείται ότι το τμήμα προσφυγών δεν υποχρεούται να παραθέτει αιτιολογία που να ακολουθεί σε όλη τους την έκταση και έναν προς έναν όλους τους συλλογισμούς που διατύπωσαν ενώπιόν του οι διάδικοι και ότι η αιτιολογία μπορεί να είναι έμμεση, υπό την προϋπόθεση ότι δίνει στους μεν ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να γνωρίσουν τους λόγους για τους οποίους εκδόθηκε η απόφαση του τμήματος προσφυγών, στο δε αρμόδιο δικαστήριο επαρκή στοιχεία για να ασκήσει τον έλεγχο του [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 9ης Ιουλίου 2008, Reber κατά ΓΕΕΑ – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 75 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η προσφεύγουσα σχετικά με τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη ήταν στο σύνολό τους ανεπαρκή προς απόδειξη της υπάρξεως κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη στον οικείο τομέα, όπως προκύπτει από το σημείο 41 των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 76 Τρίτον, όσον αφορά τα συνημμένα στοιχεία στις από 3 Σεπτεμβρίου 2008 παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, ήτοι τις φωτογραφίες των θερμαντικών σωμάτων E.CO.TERM (της Cordivari) και Runtal, διαπιστώνεται ότι δεν είναι ικανά να μεταβάλουν τη διαπίστωση περί ανεπάρκειας των αποδεικτικών στοιχείων στην οποία καταλήγουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις. Πρόκειται για ορισμένες φωτογραφίες θερμαντικών σωμάτων, που δεν υπερβαίνουν τις τρεις σελίδες. Η μοναδική φωτογραφία που αναπαριστά έξι θερμαντικά σώματα που διαπλέκονται (ελάχιστα διακρινόμενα εξάλλου) της Cordivari ανάγεται στο 1997, ήτοι εννέα έτη πριν το χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί ο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, και αναπαριστά θερμαντικά σώματα εκ των οποίων τέσσερα δεν έχουν τα ίδια συνολικά χαρακτηριστικά με τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα. Η ίδια διαπίστωση ισχύει όσον αφορά τις έξι φωτογραφίες θερμαντικών σωμάτων Runtal, δύο εκ των οποίων διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό από τα επίδικα. Επιπλέον, οι φωτογραφίες αυτές δεν φέρουν ημερομηνία ή, εφόσον η αναφορά στον κατάλογο τιμών πρέπει να εκληφθεί ως ημερομηνία, αυτές ανάγονται, εν πάση περιπτώσει, στο 2000. Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της

προσφεύγουσας της 6ης Αυγούστου 2009, διαπιστώνεται ότι αυτή δεν προβάλλει κανένα επιχειρήμα ικανό να στηρίξει το συμπέρασμα ότι τα τυχόν περιεχόμενα σε αυτές στοιχεία αποδεικνύουν κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Επομένως, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ποια στοιχεία σχετικά με τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν είχαν ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση και τα οποία θα ήταν αρκούντως πρόσφορα και καθοριστικά προκειμένου το τμήμα προσφυγών να μεταβάλει τη θέση του.

- 77 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση και, συνακόλουθα, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως οι οποίοι προβάλλονται επικουρικός και αφορούν παράβαση του άρθρου 6 και του άρθρου 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 6 και του άρθρου 62, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 6/2002, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων του EUIPO

- 78 Με τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που προβάλλονται επικουρικός, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τμήμα προσφυγών ότι απέστη από την προγενέστερη απόφασή του της 17ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 976/2007-3), την οποία η προσφεύγουσα προσκόμισε ως αποδεικτικό στοιχείο και με την οποία το τμήμα προσφυγών είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η αγορά των θερμαντικών σωμάτων ήταν «προδήλως» κορεσμένη. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που προβάλλεται επικουρικότερα, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της υπερβολικά συνοπτικής αιτιολογήσεως, στο σημείο 51 των προσβαλλομένων αποφάσεων, των λόγων αυτής της μεταστροφής.
- 79 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά.
- 80 Εν προκειμένω, στα σημεία 48 και 49 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, παρά τις διαπιστώσεις του τμήματος ακυρώσεως σε μια απόφαση της 12ης Απριλίου 2007 καθώς και παρά τις διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών στην απόφαση της 17ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 976/2007-3) στις οποίες αναφέρεται η προσφεύγουσα, τα έγγραφα που αυτή υπέβαλε δεν ήταν δυνατό να θεωρηθούν επαρκή προκειμένου να αποδειχθεί ότι, ο τομέας αναφοράς, ως έχει, ήταν τόσο κορεσμένος ώστε ο ενημερωμένος χρήστης θα έδινε ιδιαίτερη προσοχή στις διαφορές μεταξύ των συγκρινόμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO σχετικά με τον κορεσμό του τομέα αναφοράς δεν συνιστούσαν επαρκή ένδειξη εάν δεν επιρρωννύονταν από έγγραφα τα οποία να παρουσιάζουν, χωρίς περιθώριο αμφιβολίας, την κατάσταση των πραγμάτων ως έχει, κατάσταση η οποία ωστόσο ουδόλως μπορούσε να συναχθεί επί τη βάσει τεκμηρίων, στο μέτρο που η διαπίστωση περί κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν ήταν δυνατό να στηριχθεί σε ένα παγκοίως γνωστό γεγονός και μόνον. Στο σημείο 50 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας της έννοιας του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, ιδίως στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων, ήταν απολύτως αναγκαίο ο δικαιούχος να επικαλεσθεί ένα σύνολο αποδείξεων αρκούντως σαφές, ακριβές και συνεκτικό και όχι να αρκестθεί σε κάποιες φωτογραφίες προερχόμενες από καταλόγους ή, όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση, σε μια απλή αναφορά σε προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO ή των τμημάτων προσφυγών. Στο σημείο 51 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι η νομιμότητα των αποφάσεων του EUIPO έπρεπε να εκτιμηθεί αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 6/2002, όπως αυτός ερμηνεύεται από τον δικαστή της Ένωσης, και όχι βάσει των προγενέστερων αποφάσεων του EUIPO. Το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε εξάλλου ότι, υπό το πρίσμα των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως, το EUIPO όφειλε ασφαλώς να λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις που είχαν εκδοθεί επί παρόμοιων αιτήσεων και να εξετάζει με προσοχή κατά πόσον έπρεπε να αποφανθεί με τον ίδιο τρόπο ή όχι, αλλά ότι η εφαρμογή των ως άνω αρχών έπρεπε πάντως να συνδυάζεται με την τήρηση της αρχής της νομιμότητας. Επομένως, ο δικαιούχος αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος

δεν θα μπορούσε να επικαλεστεί προς όφελός του τυχόν παρανομία που διαπράχθηκε υπέρ άλλου, προκειμένου να επιτύχει την έκδοση όμοιας αποφάσεως, καθόσον κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να αποτελεί αντικείμενο αυστηρής εξετάσεως.

- 81 Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι πρέπει να εξετάσει καταρχάς τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορά, κατ' ουσίαν, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

– Επί της παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 82 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 62, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 6/2002, οι αποφάσεις του EUIPO πρέπει να αιτιολογούνται. Η υποχρέωση αυτή αιτιολογήσεως έχει το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη που απορρέει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, κατά την οποία η συλλογιστική του εκδότη της πράξεως πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο. Η υποχρέωση αυτή έχει διττό σκοπό, ήτοι να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου προκειμένου να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους, στον δε κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως [βλ. κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2012, Gucci κατά ΓΕΕΑ – Chang Qing Qing (GUDDY), Τ-389/11, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2012:378, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 83 Με την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2012 (Τ-83/11 και Τ-84/11, ΕΥ:Τ:2012:592), το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το τμήμα προσφυγών δεν είχε παραθέσει καμία αιτιολογία σχετικά με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, έστω και προκειμένου να τα απορρίψει ως μη αποδειχθέντα (απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2012, Τ-83/11 και Τ-84/11, ΕΥ:Τ:2012:592, σκέψεις 79, 87 και 97 έως 99).
- 84 Μετά την έκδοση της ως άνω αποφάσεως, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ιδίως με τις από 12 Μαρτίου 2014 παρατηρήσεις της, τις προγενέστερες αποφάσεις του τμήματος ακυρώσεων, της 12ης Απριλίου 2007, και του τρίτου τμήματος προσφυγών, της 17ης Απριλίου 2008, με τις οποίες διαπιστώνεται, αντίστοιχα, ότι υφίσταται κορεσμός και ότι η κατάσταση αυτή του τομέα των θερμαντικών σωμάτων είναι παγκοίως γνωστή.
- 85 Επιβάλλεται η διαπίστωση, υπό το πρίσμα των σημείων 48 έως 51 των προσβαλλομένων αποφάσεων που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 80 ανωτέρω, ότι, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι επαρκώς αιτιολογημένες όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους το τμήμα προσφυγών, σε αντίθεση με τις διαπιστώσεις προγενέστερων αποφάσεων του EUIPO, αποφάσισε να μη θεωρήσει ότι ήταν παγκοίως γνωστό ότι η οικεία αγορά ήταν κορεσμένη. Πράγματι, στα σημεία 48 και 49 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε ότι οι προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO των οποίων έγινε επίκληση θα μπορούσαν να συνιστούν επαρκείς ενδείξεις μόνον εάν επιρρωννύονταν από έγγραφα τα οποία παρουσιάζουν, χωρίς περιθώριο αμφιβολίας, την κατάσταση των πραγμάτων «ως έχει», κατάσταση η οποία ωστόσο ουδόλως μπορούσε να συναχθεί επί τη βάση τεκμηρίων, στο μέτρο που η διαπίστωση του κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν είναι δυνατό να στηριχθεί απλώς και μόνον σε ένα παγκοίως γνωστό γεγονός. Καίτοι η αναφορά στην κατάσταση των πραγμάτων ως έχει αποδεικνύει σφάλμα όσον αφορά την κρίσιμη για την εκτίμηση ημερομηνία, από την αιτιολογία καθίσταται σαφώς αντιληπτό ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι προγενέστερες αποφάσεις του έπρεπε να επιρρωννύονται από πρόσφορες αποδείξεις κατά την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να εκτιμηθεί η ύπαρξη κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Επιπροσθέτως, στα σημεία 51 και 52 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε την πάγια νομολογία κατά την οποία το EUIPO δεν δεσμεύεται από την πρακτική του όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων και κατά την οποία η τήρηση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως πρέπει να συνδυάζεται με την τήρηση της αρχής της νομιμότητας, υπό την έννοια ότι κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να εξετάζεται με προσοχή. Από την αιτιολογία αυτή προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι έπρεπε να αποστεί από τη διαπίστωση στην οποία είχε προβεί με τις προγενέστερες αποφάσεις του,

διότι αυτή δεν τεκμηριωνόταν επαρκώς ή ενδεχομένως δεν ήταν σύννομη. Όσον αφορά το εάν η αιτιολογία αυτή ήταν κατάλληλη, το ζήτημα αυτό ανάγεται στην επί της ουσίας ανάλυση των προσβαλλομένων αποφάσεων.

- 86 Η προσφεύγουσα αλυσιτελώς προβάλλει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν αναφέρουν τις περιστάσεις υπό τις οποίες θα ήταν δυνατό να συναχθεί ότι η αγορά δεν είναι ή δεν είναι πλέον κορεσμένη, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, εκθέτει άλλους λόγους για τους οποίους δεν κατέληξε στην ίδια διαπίστωση με αυτή που περιέχεται σε προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO.
- 87 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος που αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της προβαλλόμενης παραβάσεως του άρθρου 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 και της παραβιάσεως των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως

- 88 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν υιοθέτησε στην προκειμένη περίπτωση τη διαπίστωση στην οποία προέβη με την προγενέστερη απόφασή του της 17ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 976/2007-3), κατά την οποία ήταν παγκοίως γνωστό ότι η αγορά των θερμαντικών σωμάτων ήταν κορεσμένη. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών απέστη από προγενέστερη διαπίστωση αναφορικά με τα πραγματικά περιστατικά συνιστά παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 και παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως. Η προσφεύγουσα επικαλείται, μεταξύ άλλων, τη νομολογία κατά την οποία, βάσει των τελευταίων δύο αυτών αρχών, το EUIPO οφείλει, στο πλαίσιο της εξετάσεως αιτήσεως για καταχώριση, να λαμβάνει υπόψη τις εκδοθείσες επί παρεμφερών αιτήσεων προγενέστερες αποφάσεις και να εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των ως άνω υποχρεώσεων, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να μεταβάλει την άποψή του ως προς το αναγόμενο στα πραγματικά περιστατικά ζήτημα του κορεσμού της αγοράς παρά μόνο σε περίπτωση συνδρομής περιστάσεων οι οποίες δικαιολογούσαν τέτοια μεταστροφή, περιστάσεις τις οποίες, εν πάση περιπτώσει, δεν διευκρίνισε.
- 89 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά. Το EUIPO υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι, με την απόφαση της 12ης Μαρτίου 2014, Σώμα καλοριφέρ (T-315/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:115, σκέψη 87), επιβλήθηκε η απαίτηση ο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη να αποδεικνύεται με τη βοήθεια αποδεικτικών στοιχείων και απαγορεύθηκε να τεκμαίρεται ο κορεσμός του τομέα αναφοράς ή να θεωρείται ως ένα απλό παγκοίως γνωστό γεγονός, όπως είχε συμβεί στο πλαίσιο προγενέστερων αποφάσεων.
- 90 Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει το EUIPO, ότι με την απόφαση της 12ης Μαρτίου 2014, Σώμα καλοριφέρ (T-315/12, μη δημοσιευθείσα EU:T:2014:115), δεν θεσπίστηκε απαίτηση περί αποδείξεως του κορεσμού με βάση αποδεικτικά στοιχεία ούτε απαγορεύθηκε το να θεωρείται, ενδεχομένως, ο κορεσμός ως παγκοίως γνωστό γεγονός. Η αναφορά, στη σκέψη 87 της εν λόγω αποφάσεως, στο γεγονός ότι ο κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, εφόσον αποδεικνύεται, μπορεί να καταστήσει τον ενημερωμένο χρήστη περισσότερο προσεκτικό όσον αφορά τις διαφορές ως προς τις λεπτομέρειες των επιδικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, δεν εμπόδιζε το τμήμα προσφυγών να θεωρήσει ότι η κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη ήταν γνωστή. Ένα «αποδεδειγμένο» πραγματικό περιστατικό σημαίνει απλώς ένα περιστατικό το οποίο αναγνωρίζεται ως αληθές, υπαρκτό. Ωστόσο, ένα παγκοίως γνωστό πραγματικό περιστατικό είναι συνήθως ένα περιστατικό «το οποίο μπορεί να γίνει γνωστό στον οποιοδήποτε ή μπορεί να γίνει γνωστό από γενικώς προσιτές πηγές» [απόφαση της 22ας Ιουνίου 2004, Ruiz-Picasso κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, EU:T:2004:189,

σκέψη 29]. Επομένως, ένα παγκοίως γνωστό πραγματικό περιστατικό είναι ένα περιστατικό το οποίο αναγνωρίζεται ως αληθές από οποιοδήποτε πρόσωπο, σε τέτοιο βαθμό ώστε δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί.

- 91 Επιπροσθέτως, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι «[κ]ατά την ενώπιόν του διαδικασία, το [EUIPO] εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά», αλλά ότι «[ε]ντούτοις, σε [αίτηση κηρύξεως της] ακυρότητας, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα [...]». Η διάταξη αυτή αποτελεί έκφραση του καθήκοντος επιμέλειας, σύμφωνα με το οποίο το αρμόδιο θεσμικό όργανο έχει υποχρέωση να εξετάζει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2011, Zino Davidoff κατά ΓΕΕΑ – Κλεινάκης και ΣΙΑ ΟΕ (GOOD LIFE), T-108/08, EU:T:2011:391, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 92 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει τον τρόπο με τον οποίο το γεγονός ότι το EUIPO δεν υιοθέτησε τη διαπίστωση κατά την οποία ήταν παγκοίως γνωστό ότι ο τομέας αναφοράς ήταν κορεσμένος συνιστά παράβαση της εν λόγω διατάξεως, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή προβλέπει απλώς τα στοιχεία που πρέπει να εξετασθούν από το EUIPO και δεν προδικάζει το αποτέλεσμα της εν λόγω εξετάσεως. Το γεγονός ότι η άποψη που υιοθετεί τελικώς το EUIPO δεν συμπίπτει με την άποψη την οποία υποστήριξε η προσφεύγουσα ουδόλως συνιστά παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002.
- 93 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι αποφάσεις που λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών του EUIPO δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), σχετικά με την καταχώριση ενός σημείου ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμπίπτουν στη σφαίρα της ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Επομένως, η νομιμότητα των εν λόγω αποφάσεων πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού και όχι βάσει προγενέστερης πρακτικής λήψης αποφάσεων [αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2007, Alcon κατά ΓΕΕΑ, C-412/05 P, EU:C:2007:252, σκέψη 65, και της 24ης Νοεμβρίου 2005, Sadas κατά ΓΕΕΑ – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, σκέψη 71]. Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, βάσει των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως, το EUIPO οφείλει, στο πλαίσιο της εξετάσεως αιτήσεως για την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να λαμβάνει υπόψη τις προγενέστερες αποφάσεις επί παρεμφερών αιτήσεων και να εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο. Εντούτοις, το Δικαστήριο έχει προσθέσει ότι οι αρχές της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως πρέπει να συνδυάζονται με την τήρηση της νομιμότητας. Συνεπώς, το πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση ενός σημείου ως σήματος δεν μπορεί να επικαλεστεί προς όφελός του τυχόν παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος άλλου προκειμένου να επιτύχει την έκδοση όμοιας αποφάσεως. Κατά τα λοιπά, για λόγους ασφάλειας δικαίου και, συγκεκριμένα, χρηστής διοικήσεως, η εξέταση κάθε αιτήσεως καταχωρίσεως πρέπει να είναι αυστηρή και πλήρης ώστε να αποτρέπεται η αντικανονική καταχώριση σημάτων. Η εξέταση αυτή πρέπει να διενεργείται κατά περίπτωση. Συγκεκριμένα, η καταχώριση σημείου ως σήματος εξαρτάται από ειδικά κριτήρια, τα οποία έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης περιπτώσεως και τα οποία χρησιμεύουν για να διακριβωθεί μήπως το οικείο σημείο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής κάποιου από τους λόγους απαραδέκτου (βλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψεις 74 έως 77). Η νομολογία αυτή, που παρατίθεται στο σημείο 51 των προσβαλλομένων αποφάσεων, έχει κατ' αναλογία εφαρμογή στην εξέταση των αιτήσεων κηρύξεως ακυρότητας σχεδίων ή υποδειγμάτων.
- 94 Όσον αφορά ειδικότερα την αιτίαση ότι το τμήμα προσφυγών, με το σημείο 35 των προσβαλλομένων αποφάσεων, απαίτησε αίφνης υψηλότερο βαθμό αποδείξεως όσον αφορά τον κορεσμό της αγοράς σε σχέση με αυτόν που απαιτούσε κατά το παρελθόν, ενώ δεν ήταν πλέον δυνατό στην προσφεύγουσα

να υποβάλει νέα αποδεικτικά στοιχεία, αρκεί η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει, είχε σε μεγάλο βαθμό την ευκαιρία, μετά την έκδοση της αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2012 (T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592), να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία και παρατηρήσεις σχετικά με τον κορεσμό όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, δεδομένου ότι ο εισηγητής, μετά την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, κάλεσε τους διαδίκους να ενεργήσουν προς αυτή την κατεύθυνση πράγμα το οποίο, εξάλλου, η προσφεύγουσα έπραξε στις 12 Μαρτίου 2014. Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν παραβίασε, εν πάση περιπτώσει, την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

- 95 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως και, συνακόλουθα, οι προσφυγές στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 96 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 97 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το EUIPO και η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματά τους.
- 98 Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να καταδικασθεί η προσφεύγουσα στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του EUIPO διοικητικής διαδικασίας. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 190, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται αποδοτέα έξοδα. Εντούτοις, δεν ισχύει το ίδιο όσον αφορά τα έξοδα της ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το αίτημα της παρεμβαίνουσας με το οποίο ζητείται να καταδικασθεί η προσφεύγουσα, καθόσον απορρίφθηκαν τα αιτήματά της, στα έξοδα της ενώπιον του EUIPO διοικητικής διαδικασίας μπορεί να γίνει δεκτό μόνον όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα κατά την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2006, Devinlec κατά ΓΕΕΑ – TIME ART (QUANTUM), T-147/03, Συλλογή, EU:T:2006:10, σκέψη 115]. Διευκρινίζεται ότι η καταδίκη στα έξοδα αυτά αφορά μόνον τις διαδικασίες R 1272/2013-3 και R 1273/2013-3 ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Antrax It Sarl φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Vasco Group NV, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Vasco Group στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος προσφυγών στις υποθέσεις R 1272/2013-3 και R 1273/2013-3.

Gervasoni

Madise

Csehi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Φεβρουαρίου 2017.

(υπογραφές)